

Udgifter som Provinspostbudene og fuldt saa strengt Arbejde, og jeg tror, det erkendes af alle, at netop Landpostbudene ere en særdeles hæderlig, flink og dygtig Stand; de ere i høj Grad afholdte af Befolkningen, de ere hjælpsomme og vilige og gøre tit meget mere, end der strengt taget paahviler dem. Derfor kunde der ogsaa være Grund til at stille dem noget bedre; 600 Kr. aarlig er jo ikke nogen stor Løn. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, om der ikke var Mulighed for at gøre noget i den Retning.

Jeg skal dernæst omtale et Andragende, der er indbragt af samtlige lollandske Folketingsmænd om forbedret Toggang paa de Lolland—Falsterske Baner. Jeg vil bede den højtærede Trafikminister om at tage velvillig mod dette Andragende, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, da jeg tror, at det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Reventlow) er endnu mere inde i den Sag og vil omtale det. Jeg kan kun sige, at Lolland har jo altid været Stifbarn i den Retning, og vi have mange Gange paatalt forskellige daarlige Forhold ved Togplanen. Det bedste vilde selvfølgelig være, om den højtærede Trafikminister vilde virke hen til, at de lollandske Baner bleve overtagne af Staten. Det er en Ting, jeg har slaaet til Lyd for adskillige Gange tidligere her i Tinget. Det er jo saaledes, at Staten betaler Underskuddet; den garanterer Aktionærerne 4 pCt., men den har ikke Spor af Indflydelse paa Driften, og denne er jo ogsaa derefter. Paa denne korte Strækning har man jo en særlig Bestyrelse, man har Maskinværksteder og forskellige Funktionærer, som sikkert kunne spares. Der er ingen Tvivl om, at det vilde være billigere for Statskassen. Der er ganske vist næppe noget stort Haab om, at den højtærede Trafikminister vil gaa ind herpaa, men der kunde jo være Anledning til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, fordi der er en anden Bane, den østsjællandske Bane, som er stiftet paa samme Vilkaar, og hvor det samme gør sig gældende. Jeg tror, der vil blive gjort Bestræbelser for, at Staten skal overtage den, og hvis den højtærede Trafikminister vil tage det Spørgsmaal under Overvejelse, er der jo Mulighed for, at vi en Gang ville komme dertil. Jeg tror, det i Virkeligheden i Længden vil være betydeligt billigere, selv om det vil være en ret stor Udgift en Gang for alle.

R. Andersen: Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Slengerik) begyndte sit Foredrag med at ligne Finansloven ved en Bænkevælling, en Slags Sammenblanding af Levninger. Han fandt dette ikke saa heldigt og ønskede en anden Ordning. Jeg indrømmer, at jeg ogsaa ser saaledes paa det, at der her tales om alt muligt mellem Himmel og Jord, men jeg mener ikke, det er saa uheldigt, men derimod ret naturligt. Der maa være en Lejlighed til at gøre de forskellige Meninger gældende, paapege Mangler og fremsætte Ønsker, og det forekommer mig ret naturligt, at det finder Sted ved Finanslovens 1ste Behandling. Jeg vilde derfor ogsaa gerne have Lov at paapege nogle Mangler og fremsætte et Par Ønsker.

Først ønsker jeg at sige lidt om Kantonementsøvelserne, som der jo ganske vist er talt en Del om. Dog, lad mig allerførst rette en Tak til den højtærede Krigsminister for hans sikkerlig velmente Forsøg paa at indføre en bedre Aand og Tone i Hæren. Der er jo fra ham kommet forskellige Forbud mod grov Behandling af de menige Soldater, Puffen og Støden, Banden og Skælden, og ogsaa til Dels mod Drikkeriet, Foranstaltninger, jeg mener, ere nyttige, og som, efterhaanden som de blive førte ud i Livet, ville virke til Forbedring af Aanden og Tonen i Hæren. Jeg har selv aftjent min Værnepligt — det er nu ca. 30 Aar siden — og jeg skal indrømme, at den Gang var Aanden og Tonen i Hæren, navnlig blandt Officerer og Underofficerer, alt andet end god. Den var en saadan, at den bidrog til at demoralisere de unge Mennesker. Det var derfor ogsaa med en vis Sorg, man sendte sine Sønner ind for at aftjene deres Værnepligt, naar man risikerede at faa dem moralsk ødelagte, til de kom hjem, og det var der virkelig stor Fare for, dersom de ikke vare ret godt redfæstede i Førvejen. Jeg har derfor hilst den ærede Krigsministers Foranstaltninger med Glæde, og jeg er overbevist om, at det ikke er tomme Ord, men at der staar en Mand bagved, som vil sørge for, at hans Befalinger blive efterkommede, saaledes at de menige Soldater blive behandlet paa en saadan Maade, at man ikke skal risikere det, jeg før sagde, men at man, om jeg saa maa sige, kan faa højnet Niveauet mellem Officerer og Underofficerer, saaledes at Soldaterlivet ikke faar skadelig Indflydelse i moralsk Henseende paa vore unge Sønner, naar de skulle ind